

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

18. nedelja med letom

31.7.2022

Leto XX., 29 (1079)

In rekel je:

»Tole bom storil:
podrl bom svoje žitnice
ter postavil večje
in tam bom spravil
vso pšenico in svoje blago.

In rekel bom svoji duši:
Duša moja, veliko blaga imaš,
spravljenega za veliko let;

počivaj, jej, pij
in bodi dobre volje!«

Toda Bog mu je rekel:

»Neumnež, to noč
bodo tvojo dušo terjali od tebe,
kar pa si spravil, čigavo bo?«

Tako je s tistim,
ki si nabira zaklade,
pa ni bogat v Bogu.«

(Lk 12,18–21)

BOGAT NA PRAVILEN NAČIN

Nekdo iz množice Jezusa prosi, naj posreduje pri razdelitvi dediščine. Jezus pa spregovori o našem odnosu do denarja. Pomislimo, koliko družin poznamo, ki so se prepirale, se pripravajo, se ne pozdravljajo, se sovražijo zaradi dediščine. To je samo eden od primerov. Ni najpomembnejša ljubezen v družini, ljubezen med otroki, brati, starši, ampak denar. In to uničuje. To je problem, ki ga srečujemo vsak dan. Veliko družin je uničenih zaradi denarja, ko se brat dvigne proti bratu, in oče proti otroku. To je prvo, kar povzroči drža navezanosti na denar – uniči! Ko je oseba navezana na denar, uničuje sebe, uničuje družino. Denar uničuje! Denar sicer služi za doseganje dobrih stvari, za razvijanje človeštva, a ko je srce nanj preveč navezano, te uniči.

V evangeliju Jezus pripoveduje priliko o bogatašu, uspešnem podjetniku, ki mu je polje dobro obrodilo. A ta je hotel še več. Človeku to škodi. To je lakomnost. Imeti vedno več. Ne denar sam po sebi, ampak človekova drža, ki se imenuje pohlep, lakomnost – zaradi nje človek zboli, kajti vse postane odvisno od denarja. In navsezadnje, in to je najpomembnejše, lakomnost je orodje, ki vodi po poti, ki je nasprotna tisti, ki jo je za nas namenil Bog. Sv. Pavel nam pravi, da je Jezus Kristus, ki je bil bogat, za nas postal ubog, da bi nas obogatil. To je namreč pot Boga: ponižnost, ponižati se za služenje. Pohlep pa vodi po nasprotni poti.

Naše srce je kakor magnet: pusti se privlačiti ljubezni, vendar pa se lahko pritrdi le na enem mestu in mora izbrati: ali bo ljubilo Boga ali bo ljubilo bogastvo sveta; ali bo živelo za to, da bo ljubilo, ali pa bo živelo zase. Vprašajmo se, na kateri strani smo. Vprašajmo se, na kateri točki smo v naši povesti ljubezni z Bogom. Ali se zadovoljimo s kakšno zapovedjo ali sledimo Jezusu kot zaljubljeni, resnično pripravljeni kaj pustiti zaradi Njega? Skratka, nam zadošča Jezus ali iščemo mnoge druge gotovosti sveta?

Svete maše:

18. NEDELJA MED LETOM 31.7. Sv. Ignacij Lajolski, d.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Jakob in Ana Blažek, Trnje 31 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 1.8. Sv. Alfonz Ligarj, šk.	Palčje	20h +Maks Česnik, Palčje 69, obletna
Torek 2.8. Sv. Evzebij iz Verceilija	Klenik	20h +Tone Kernel, Klenik 11
Sreda 3.8. Sv. Avguštin Kazotič, š.	Zagorje	20h +Franc in Marija Možina, Drskovče 7, obletna
Četrtek 4.8. Sv. Janez Vianney, žup.	Juršče Zagorje	18,30 +Marija Šajn, Juršče 42, obletna 20h Molitvena ura za duhovne poklice
I. Petek 5.8. Marija Snežna	Zagorje	8h V čast sv. Jožefu v dober namen, Marušič
I. Sobota 6.8. Jezusova sprem na G	Zagorje	19,30 Spoved 20h +Lovrenc Česnik, Drskovče 9
19. NEDELJA MED LETOM 7.8. Sv. Sikst II., pp., muč.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT 9h +Franc in Frančiška Margon, Trnje 62, obletna 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- **ZAOBLJUBLJENI DAN V SLAVINI** bo v petek, 5.8. na god Marije Snežne. **Spored:** ob **7,30** 1. maša; ob **10h** somaševanje, ki ga vodi **srebrnomašnik** dekan g. Jožef Koren; ob **18h** slovesna sv. maša, somaševanje vodi **biseromašnik** g. Rafko Valenčič – **po maši procesija s Svetim Rešnjim Telesom** po Slavini. Natančnejši spored praznovanja zaobljubljenega dne 5. avgusta 2022 si lahko vzamete na mizici za tisk ali si ga preberete na oglasni deski.

- **PRVI PETEK IN SOBOTA v tem tednu:** Zaradi praznovanja zaobljubljenega dne v Slavini bo sv.maša na prvi petek samo v Zagorju zjutraj ob 8h. Pobožnost prvih sobot bo običajna ob 20h v soboto, 6. avgusta.

- **BOLNIKE IN OSTARELE** bom obhajal že v četrtek, 4. 8. dopoldne. Če še kdo želi, da ga pridem obhajati, naj mi sporoči!

- **nezapovedani PRAZNIK SPREMNITVE NA GORI** je v soboto. Spominja nas, da je Jezus pred očmi treh učencev pokazal tudi svojo Božjo naravo, da bi utrdil njihovo vero tudi za čas svojega odrešilnega trpljenja in smrti.

Bog je rekel:

»To je znamenje zaveze,
ki jo sklepam med seboj in vami
in med vsemi živimi bitji, ki so pri vas,
za vse prihodnje rodove.

Svojo mavrico postavljam v oblake in bo v
znamenju zaveze med menoj in zemljo.

(1 Mz 9,12–13)

Končna beseda po vsem,
kar si slišal: Boj se Boga
in izpolnjuj njegove zapovedi,
kajti to je za človeka vse!
Bog namreč pripelje pred sodbo
vsako dejanje, tudi vsako zakrito,
naj bo dobro ali húdo.
(Prd 12,13–14)

POŠTEN SOSED IN PRAVO BOGASTVO

V velikem mestu sta živela dva zlatarja. Eden je bil Jud, drugi kristjan. Med seboj sta tekmovala, vendar sta bila prijatelja. Nekega dne je kralj izdal odlok, s katerim je vse Jude izgnal iz dežele.

Judovski zlatar je v stiski zaupal svojemu krščanskemu prijatelju: »Ne bom mogel vzeti s seboj vseh dragocenosti. Ne vem, kje bo moj dom, zato se ne morem zanesti, da bodo na varnem. Kaj naj storim?«

»Zaupaj jih meni,« je dejal krščanski zlatar. Upam, da je kraljev ukaz začasen in gotovo se boste kmalu vrnili. Pred Bogom ti obljubljam, da bom skrbno varoval tvoje dragocenosti, dokler se ne vrneš.«

Jud si je oddahnil, in preden je zapustil mesto, je prijatelju izročil zaboj zlata in dragih kamnov.

Preteklo je mnogo let, ko je umrl kralj. Prvi odlok njegovega sina, novega kralja, je bil, da se Judje smejo vrniti v kraljestvo.

Judovski zlatar v času svojega izgnanstva ni niti enkrat pisal svojemu prijatelju. Tako se je vrnil v mesto, ne da bi slutil, kaj ga čaka. Ali njegov prijatelj še živi? Ali je držal besedo in črval njegove dragocenosti?

Ko se je judovski zlatar vračal v mesto, kjer je bil nekoč doma, se je v strahu bližal

svojemu staremu domu in kar zastal mu je dih, ko je zagledal prijateljevo zlatarno. Kar je bilo nekoč ponos okolice, je bilo sedaj v razvalinah. Tudi hiše nasproti nje ni bilo več.

»Vse sem izgubil,« je glasno zajokal. »Posel mi je šel po vodi, pa še prijatelj sem izgubil.«

Tedaj se mu je približal starček. Bil je nekdanji sosed. »Kmalu potem, ko si odšel, je moja trgovina zgorela. Izgubil sem domala vse svoje imetje. Tako sem do sedaj živel v revščini.«

»Zakaj pa nisi uporabil mojega bogastva, da bi znova začel?« je vprašal judovski zlatar. »Saj si vendar imel moje zlato in dragocene kamne!«

»Ni me bilo strah, da bi izgubil svoje imetje,« je odgovoril prijatelj, »bal sem se, da bi izgubil svojo poštenost. Sveto sem ti obljubil, da bom skrbel za tvoje dragocenosti in ohranil sem ti jih. Vse, kar si mi zaupal, je spravljeno v kleti.«

Ni minil niti teden, ko je Jud spet odprl svojo zlatarno. Svoje bogastvo je razdelil s poštenim sosedom in tako sta kristjan in Jud živela kot brata vse do konca življenja.

Po: B. Rustja, Zgodbe za pogum

Znamenje, da nismo v grehu malikovalstva bogastva, je dajanje miloščine, dajanje tistim, ki potrebujejo. A ne površno dajanje, ampak tisto, ki me stane določene odpovedi. To je dobro znamenje. Pomeni, da je ljubezen do Boga večja od navezanosti na bogastvo.

Zato obstajajo tri vprašanja, ki si jih lahko zastavimo. Prvo vprašanje: Dam? Drugo vprašanje: Koliko dam? Tretje vprašanje: Kako dam? Dajem

kakor Jezus, z ljubeznijo? Ali pa, kot da plačujem davek? Kako dajem? Ko pomagaš človeku, ga gledaš v oči? Se dotakneš njegove roke? To je Kristusovo meso, to je tvoj brat, tvoja sestra. Ti pa si v tistem trenutku kakor Oče, ki nikoli ne dopusti, da bi pticam neba zmanjkala hrana. S koliko ljubezni daje Oče! Pa mi premoremo vsaj nekaj take ljubezni?

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj je smisel romanj?

Kdor gre na romanje, 'moli' z nogami in z vsemi čuti doživi, da je vse njegovo življenje ena sama dolga pot k Bogu.

(KKC 1674)

Že v starem Izraelu so romali v jeruzalemski tempelj. Kristjani so sprejeli to navado. Tako je predvsem v srednjem veku nastalo pravo romarsko gibanje k svetim krajem (predvsem v Jeruzalem in h grobovom apostolov v Rim in v Santiago de Compostela). Mnogokrat so romali, da bi delali pokoro; pogosto pa to početje ni bilo brez napačne misli, da se je treba pred Bogom opravičiti z mučenjem samega sebe. Danes doživlja romanje edinstveno renesanso. Ljudje iščejo mir in moč, ki izhaja iz milostnih krajev. Siti so solo akcij, hočejo uiti iz vsakdanjega vedno istega početja, se rešiti balasta in se premakniti k Bogu.

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Dragi, lepo da si se letos celo spomnil, da na današnji dan praznujemo ... Ampak rojstni dan imam jaz, ne najin Matic.«

1. avgust

ALFONZ MARIJA LIGVORIJ

Alfonz Marija Ligvorij se je rodil 27. septembra 1696 v kraju Marianella pri Neaplju kot najstarejši od osmih otrok bogate plemiške družine. Bil je izredno nadarjen in že pri sedemnajstih letih je končal študij prava z doktoratom. Ko mu je bilo dvajset let, je odprl samostojno odvetniško pisarno in je užival med ljudmi velik ugled. Ko je izgubil neko zelo pomembno pravdo, je sklenil dati pravo slovo in postati duhovnik. Mašniško posvečenje je prejel leta 1726 kot član misijonskega društva neapeljskih duhovnikov. Takoj je začel delovati z modernimi prijemi v domačem mestu, zlasti med moško mladino. V nasprotju s tedanjim baročnim okusom so bile njegove pridige naravne, krepke in jasne. Med zdravljenjem v nekem gorskem kraju nad Neapljem je videl popolno zapuščenost in nevednost tamkajšnjih ljudi in sklenil je, da bo ustanovil redovno družbo za pomoč najbolj zapuščenim. In res je 9. novembra 1732 zaživela »kongregacija presvetega Odrešenika«: Odrešenik se po latinsko reče *redemptor*, zato se njegovi redovniki imenujejo redemptoristi. Papež Klemen XIII. je Alfonza leta 1762 imenoval za škofa v mestu Santa Agata pri Neaplju. V nekaj letih je škofijo temeljito prenovil. Za vernike je napisal vrsto molitvenikov, od katerih je bilo precej poslovenjenih že v 19. stoletju. Njegova osrednja misel v spisih je bila nenehna zahvala za odrešujočo Božjo ljubezen. Umrli je 1. avgusta leta 1787.

Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi »Gospod, Gospod.«, ampak kdor uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.

(Mt 7,21)

Župnijska Oznaniła izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si